

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 5 rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Hovorky a přísedících Evy Ficencové a Jany Šrůtové v hlavním líčení konaném dne 12. listopadu 2012, t a k t o :

Obžalovaný

Mgr. Petr M o r á v e k

nar. v Praze, trvale bytem,

j e v i n e n , ž e

jako advokát ČAK č. 4614, IČ: 66241812, s místem podnikání Praha 5, Kříženeckého nám. 5/322, který byl ve smyslu § 16 zákona č. 85/1996 Sb. o advokacii v platném znění povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny,

- 1) na základě plné moci ze dne 12.12.2009 udělené ze strany manželů E.G., nar....., a E.G., nar....., ohledně zastupování ve věci převodu vlastnictví bytové jednotky č. 454/19, nacházející se v Praze... , ulici ... a dohody o advokátní úschově ze dne 29.4.2010 obdržel na svůj účet č....., vedený u UniCredit Bank Czech Republic, a.s., jako účet úschovy advokáta ve dnech 29.3.2010 částku 102.141,- Kč, 30.3.2010

částku 1.970.000,- Kč, 7.4.2010 částku 30.000,- Kč a 28.4.2010 částku 357.000,- Kč, s tím, že uvedenou částku převede do pěti pracovních dnů ode dne podání návrhu na povolení převodu vlastnického práva vkladem do katastru nemovitostí subjektům uvedeným v dohodě, přičemž v případě, že by ve lhůtě do 31.5.2010 nedošlo k podání návrhu, bude složená částka advokátem v plné výši vyplacena k rukám kupujícího, přičemž obviněný v rozporu s dohodou částku žádné ze stran nevyplatil, dne 15.9.2010 podepsal další prohlášení, ve kterém se zavázal, že uvedené finanční prostředky v termínu do 29.9.2010 převede na společnost Pražská správa nemovitostí s.r.o., což však neučinil a vrácení finančních prostředků pod různými záminkami oddaloval a do současné doby nevrátil, přičemž s finančními prostředky naložil neznámým způsobem, a tyto zašantročil, čímž manželům G. způsobil škodu ve výši 2.459.141,- Kč

- 2) dne 25.5.2010 s poškozeným Ing.Z.H., nar., podepsal dohodu o spolupráci a o advokátní úschově finančních prostředků, na základě které mu poškozený předal částku 900.000,- Kč, která měla být složena na depozitní účet advokáta č. vedený u UniCredit Bank Czech Republic, a.s., s tím, že obžalovaný vyvine maximální úsilí k tomu, aby zajistil převod pozemků na listu vlastnictví č. 927 v katastrálním území, z pozemků dosud vedených jako orná půda na pozemky stavební, s tím, že pokud k tomu do 15.7.2010 nedojde, uvedenou částku vrátí, přičemž k převodu pozemků nedošlo, vrácení finančních prostředků pod různými záminkami oddaloval, přičemž s finančními prostředky naložil neznámým způsobem, čímž poškozenému Z.H. , nar..... , způsobil škodu ve výši 900.000,- Kč;

a tímto jednáním způsobil celkovou škodu ve výši 3.359.141,- Kč

t e d y přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena, spáchal čin jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozeného, a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu

č í m ž s p á c h a l

zločin zpronevěry podle § 206 odstavec 1, 4 písm. b), d) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 206 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. řádu k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) roků.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **dozorem.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti - výkonu advokacie spočívající v poskytování právních služeb, čímž se rozumí zastupování před soudy a jinými orgány, obhajoba v trestních věcech, udělování právních porad, sepisování listin, zpracování právních rozborů a další formy právní pomoci, jsou-li vykonávány soustavně a za úplatu, na dobu **5 (pěti) roků.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **z r u š u j e** výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. 24 T 157/2011 ze dne 25.5.2012, v právní moci 20.9.2012, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozeným E.G. , nar., bytem A E.G., nar....., bytem....., částku 2.459.141,-Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Skutkový děj uvedený ve výročíh rozsudku byl zjištěn dokazováním provedeným u hlavního líčení.

K bodu 1 obžaloby obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že je skutečností to, co je uvedeno v obžalobě. Dále podrobně popsal okolnosti

skutku. Závěrem obžalovaný uvedl, že svěřené peníze dal lidem, jejichž terčem se stal, jednalo se „jakoby o nějaké vydírání“. K výslovnému dotazu soudu uvedl, že skutek uvedený v obžalobě pod bodem 1 doznává a rovněž je srozuměn i s právní kvalifikací zločinu zpronevěry.

K bodu 1 obžaloby byl dále vyslechnut svědek V.S., který uvedl, že s obžalovaným jednal ohledně koupi bytu. Obžalovaný zastupoval budoucí kupující manžele G. Vzhledem k chybě ve smlouvě nebyl vklad do katastru nemovitostí realizován a kupující prostřednictvím obžalovaného od smlouvy odstoupili. Co s penězi na byt, které byly složeny v advokátní úschově, bylo dál, svědek neví, neboť nebyl účastníkem dalších událostí.

Svědčce M.H. u hlavního líčení uvedla, že spolupracovala se společností Starý hrad, za kterou jednal pan S. ohledně převodu bytové jednotky na manžele G., které zastupoval obžalovaný. Probíhalo jednání, přičemž nakonec došlo k odstoupení od smlouvy. Peníze na byt byly složeny na schovací účet obžalovaného. Co se poté, co byla spolupráce ukončena, s penězi dělo, svědkyně nemá představu.

U hlavního líčení byl postupem podle § 211 odst. 2 písm. b) tr. řádu přečten protokol o výsledku svědkyně E.G., č.l. 70 – 74 trestního spisu. Svědkyně E.G. k věci uvedla, že obviněného společně s manželem poznala v srpnu 2009 v Karlových Varech. Zde se seznámili s nějakou ženou, která jim dala vizitku na pana Morávka pro případ, že by v ČR potřebovali nějakou právní pomoc. V listopadu 2009 přicestovali opět do ČR a měli zájem koupit byt v Praze. Plánovali, že zde děti budou studovat. Jednali se zprostředkovatelskou společností STARÝ HRAD real, s.r.o., jednatel V. S., přičemž většinou jednala s jeho synem S. V té době zplnomocnili právě Mgr. Morávka, jelikož odjízděli z ČR a potřebovali, aby je někdo zastupoval. Dne 29.4.2010 byla uzavřena dohoda o úschově finančních prostředků do advokátní úschovy Mgr. Morávka, a to v celkové výši 2.459.141,- Kč, a to za podmínek uvedených v předmětné dohodě. Účelem bylo zajištění úhrady bytové jednotky č. 454/19 na adrese..... V případě, že by nedošlo k podání návrhu na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí ve lhůtě do 31.5.2010, měla jim být složená částka vrácena zpět. Vzhledem k tomu, že nedošlo k převodu nemovitosti a ani návrhu na vklad v jejich prospěch, nevzniklo prodávající společnosti právo na vyplacení kupní ceny z úschovy. Proto tato částka zůstala nevyplacena a v advokátní úschově Mgr. Morávka. Dne 10.9.2010 uzavřela se společností Pražská správa nemovitostí s.r.o. smlouvu o smlouvě budoucí kupní, kdy předmětem této smlouvy byl budoucí prodej bytové jednotky č. 1873/19 v Praze v k.ú..... V rámci této smlouvy převedla na jmenovanou společnost dne 15.9.2010 částku 340.000,- Kč (první splátka kupní ceny) s tím, že částku 2.459.141,- Kč (druhá část) bude převedena do 29.9.2010 ze strany Mgr. Morávka, který dne 15.9.2010 prohlášením potvrdil, že tyto finanční prostředky přijal a k tomuto úkonu se zavázal. Dne 1.10.2010 s manželem uhradili částku 604.859,- Kč (třetí část), avšak dne 1.11.2010 se od pracovníků prodávající společnosti dozvěděli, že druhá část kupní ceny nebyla dosud zaplacená. V listopadu 2011 byli nuceni podepsat dodatek smlouvy s tím, že druhá dosud nezaplacená

splátka bude doplacena do 10.12.2010, aby tak nedošlo k propadnutí první splátky ve výši 340.000,- Kč, a protože Mgr. Morávek peníze nevyplatil, museli tak učinit sami, což provedli dne 7.12.2010. Z počátku Mgr. Morávka kontaktovali sami, nechtěli z toho dělat nějaký problém. Mgr. Morávek sliboval, že peníze vrátí. Několikrát jej kontaktovali telefonicky i osobně. Protože přes veškeré sliby peníze nevrátil, byli nuceni věc řešit cestou advokátní kanceláře. Dne 19.12.2010, když odlétala do Ruska, přijel za ní Mgr. Morávek na letiště a prosil ji, aby stáhla trestní oznámení, že jí vrátí finanční prostředky. Ona mu řekla, ať se obrátí na advokátní kancelář.

K bodu 1 výroku o vině byly dále předloženy důkazy listinné podle § 213 odst. 1 tr. řádu, a to: plná moc ze dne 12.12.2009, dohoda o advokátní úschově ze dne 29.4.2010, výpis z účtu č. vedeného u Raiffeisenbank a.s. manželů G., výpisem z účtu č. vedeného u UniCredit BankCzech Republic, a.s. Mgr. Petra Morávka, prohlášení Mgr. Petra Morávka ze dne 15.9.2010, smlouvu o převodu vlastnictví jednotky ze dne 29.4.2010, sdělení manželů G. ze dne 27.9.2010, kupní smlouva ze dne 15.9.2010 s dodatkem ze dne 29.11.2010.

K bodu 2 obžaloby obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že to byla nějaká nešťastná shoda náhod, že konkrétní dohoda mezi jím a Ing. H. byla uzavřena jako dohoda o advokátní úschově, neboť v tomto případě se v žádném případě nejednalo o advokátní úschovu, peníze byly poskytnuty „jakoby nějaká jistá forma půjčky nebo výpomoci při řešení převodu pozemku orné půdy na pozemky stavební“. Obžalovaný podrobně vypovídal k dotazům soudu jak na č.l. 7 -10 trestního spisu, přičemž v zásadě uvedl, že finanční prostředky byly do jeho rukou, jakožto advokátovi, svěřeny jako investiční prostředky, přičemž vynaložené náklady měly být průběžně zúčtovány, takže potom „to jakoby půjčka asi nebyla“. Peníze převzal a spolupracoval s nějakými lidmi, kterým peníze předal. Konkrétní lidi a kolik peněz a za co jim předal, uvést nechce, ale jednalo se například o pana V.P., který zprostředkoval tuto záležitost, a tomu předal cca 150.000,-Kč, nechce si vymýšlet. Zbytek peněz předal dalším osobám, které zatím nechce uvádět. Peníze měly být vynaloženy ve vztahu k převodu orné půdy na pozemky stavební na „posudky a dobrozdání“. Konkrétní skutečnosti obžalovaný neuvedl.

Svědék Ing. Z.H. u hlavního líčení uvedl, že řešil restituce pro bratry Knotkovi a v rámci řešení restituovaných pozemků chtěl převést ornou půdu na stavební pozemky. Větší část pozemků byla blokována dopravními úpravami a proto bylo potřeba odborné doplnění, kterým svědek nerozuměl, ale dozvěděl se, že Mgr. Morávek má styky s osobami, které by mohly v této věci pomoci. Obžalovaný slíbil, že tyto záležitosti zajistí a chtěl na to peníze ve výši 900.000,-Kč, ze kterých by postupně čerpal na tyto práce s tím, že veškeré tyto práce průběžně vyúčtuje. Hlavní část měla být skončena do konce července roku 2010. Při předání peněz se sepisovala listina o spolupráci a o advokátní úschově, kterou přinesl obžalovaný, měl ji připravenou a text této listiny obžalovaný vymyslel. Ve smluveném termínu

nebyla změna určení pozemku provedena a peníze nebyly vyúčtovány ani vráceny. Svědek poté mnohokrát urgoval vrácení peněz, obžalovaný uváděl, že se dostal do nějakých problémů a požádal, aby peníze mohl považovat za půjčku s tím, že je bude postupně vracet. Toto svědek odmítl a věc předal svému advokátovi JUDr. H. k řešení. Obvodní soud pro Prahu 5 již pravomocně rozhodl o povinnosti zaplatit celou částku včetně úroků.

K bodu 2 obžaloby byly dále provedeny důkazy listinné, předložením podle § 213 odst. 1 tr. řádu, a to: dohoda o spolupráci a o advokátní úschově finančních prostředků ze dne 25.5.2010, která byla uzavřena mezi obžalovaným a Ing. Z.H. ohledně zprostředkování převodu pozemků na listu vlastnictví č. 927 v katastrálním území ... t.č. vedených jako orná půda na pozemky stavební, rozsudek OS pro Prahu 5 č.j. 25 EC 176/2010-20.

Státní zástupce neměl návrhy na doplnění dokazování, obžalovaný navrhl výslech P.V. a V.P. Jmenovaní o situaci sepisování smlouvy se svědkem H. údajně věděli a mohli popsat celou situaci. Dále navrhl předložit jako důkaz policejní spisy, ve kterých se řeší vydírání obžalovaného. Soud podle § 216 odst. 1 tr. řádu návrhy na dokazování zamítl jako nadbytečné. Výslech svědků V. a P. se soudu jeví jako nadbytečný. Z výpovědi svědka Ing. Z.H. vyplývá, že svědek P. vystupuje ve skutku pouze okrajově, přičemž předmětem dokazování soudu je výhradně skutek uvedený v obžalobě nikoliv blíže neupřesněná „práce“ víceméně neztotožněných osob spočívající ve snaze o změnu určení předmětných pozemků. Rovněž trestní spisy Policie ČR z roku 2011 a 2012, ve kterých má být řešeno údajné vydírání obžalovaného nemohou mít potenciál jakkoliv změnit rozhodnutí soudu (viz. níže).

Soud poté hodnotil všechny důkazy provedené během hlavního líčení podle § 2 odst. 6 tr. řádu tedy jednotlivě i v jejich souhrnu. Obžalovaný se ke skutku pod bodem 1 zcela doznal, soud pouze neuvěřil jeho vyhýbavému líčení, jak svěřené peníze použil, když je měl údajně „odnosit“ nějakým lidem, kteří ho měli vydírat. Skutek je nade vši pochybnost prokazován zejména výslechem svědkyně E.G. a listinnými důkazy, z nichž lze zdůraznit dohodu o advokátní úschově, výpisy z účtu manželů G. a účtu obžalovaného, ze kterých vyplývají přesuny finančních prostředků a listinnými důkazy dokumentující převody bytové jednotky. Jednání v bodě 1 je nade vši pochybnost prokázáno, a stalo se tak, jak je relativně podrobně v časové posloupnosti popsáno pod bodem 1.

K bodu 2 obžaloby obžalovaný v zásadě doznává, že peníze od Ing. Z.H. převzal a ve smluvené době nevrátil. Zpochybňuje, že se jednalo o advokátní úschovu a nakonec setrval na stanovisku, že se jednalo o jakési investiční prostředky, které mu byly svěřeny. Na základě důkazů, které byly provedeny, přičemž soud poukazuje na zcela věrohodnou a podrobnou výpověď svědka Ing. H. a stěžejní listinu, což je dohoda o spolupráci a o advokátní úschově finančních prostředků, bylo nejisto prokázáno, že obžalovaný jako advokát převzal od poškozeného Ing. Z.H. finanční prostředky ve výši 900.000,-Kč a tyto v písemně sjednané lhůtě nevrátil,

případně je nevyúčtoval ve smyslu konkrétních výdajů za smluveným účelem. Obžalovaný tvrdil, že je vydal na smluvený účel, avšak konkrétně neuvedl v jakých částkách, jakým osobám a za jaké protiplnění. Výpověď obžalovaného ve vztahu k bodu 2 obžaloby byla hodnocena soudem jako účelová, vyhýbavá, samotný obžalovaný v průběhu výslechu měnil svá stanoviska, když nejprve označoval částku jako půjčku, poté jako částku svěřenou za investičním účelem a nedokázal ani věrohodně uvést, jakým způsobem se svěřenými penězi naložil.

Skutkem se v rovině civilní již zabýval Obvodní soud pro Prahu 5 a pod č.j. 25 EC 176/2010-20 rozhodl o povinnosti žalovaného Mgr. Petra Morávka zaplatit žalobci Ing. Z.H. částku 900.000,- Kč včetně úroků z prodlení a nahradit náklady řízení. Z odůvodnění tohoto dne 27.7.2011 pravomocného rozsudku dále vyplývá, že svěřená částka byla (resp. měla být) v režimu advokátní úschovy dle § 56 odst. 1 a násl. zák. č. 85/1996 Sb. o advokacii a soud pro přehlednost skutkových zjištění na toto rozhodnutí rovněž odkazuje.

Po zhodnocení všech důkazních prostředků ve svém souhrnu i jednotlivě soud dospěl bez pochybností v bodě 1 výroku o vině ke zcela jednoznačnému závěru, že obžalovaný se dopustil skutku uvedeného ve výroku o vině, a to jako advokát s oprávněním řádného výkonu advokacie, kdy převzal na zvláštní účet advokátní úschovy finanční prostředky svých klientů a ačkoliv byly splněny veškeré podmínky nenaložil s nimi souladně s účelem svěřeni, nýbrž je ze svého účtu vybral a naložil s nimi neznámým způsobem. V bodě 2 dospěl soud jednoznačně dospěl k závěru, že obžalovaný jako advokát s oprávněním řádného výkonu advokacie převzal finanční prostředky svého klienta a tyto v písemně určené lhůtě nevrátil, případně je řádně nevyúčtoval souladně s písemně určeným účelem.

Jak v bodě 1, tak v bodě 2, obžalovaný jednal jako advokát, který má speciální povinnost finanční prostředky klientů chránit a současně prosazovat oprávněné zájmy klientů, řídit se jejich pokyny, jednat při výkonu advokacie svědomitě a postupovat vždy tak, aby nesnižoval důstojnost advokacie, dodržoval pravidla profesní etiky ukládající mu povinnost všeobecně se chovat tak, aby přispěl k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu, což všechno vědomě porušil. Ve věci slyšení svědci G., S. a H. shodně potvrdili, že finanční prostředky, jak v bodě 1, tak v bodě 2 dostal obžalovaný na základě smluvních ujednání do opatrování s tím, že svěřené finanční prostředky má jako schovatel opatrovat a naložit s nimi souladně s písemně určeným účelem. V obou případech je obžalovaný z účtu advokátní úschovy vybral a naložil s nimi neznámým způsobem, zašantročil je.

Pokud obžalovaný nejprve nepřímou uváděl, že peníze nosil jiným osobám, když se stal předmětem jakého si „vydíracího jednání“ (výpověď k bodu 1 obžaloby) nakonec ve své závěrečné řeči uvedl, že mu bylo vyhrožováno jakousi čečenskou mafii a v tomto smyslu již podal trestní oznámení a věc je policií řešena, soud musí uvést, že obžalovaný se nemůže hájit krajní nouzí, neboť žádná hrozba či nátlak v reálné podobě nebyla

v řízení jakkoliv konkrétně tvrzena, natož pak prokázána. K tomu soud poukazuje, že skutek pod bodem 1 se měl odehrát v roce 2009 až 2010 a skutek pod bodem 2 v roce 2010 a trestní řízení ve věcech údajného vydírání začala policie řešit v roce 2011 resp. v roce 2012. Obdobnou obhajobu obžalovaný použil i v trestní věci vedené před Obvodním soudem pro Prahu 7 pod sp. zn. 24 T 157/2011, přičemž soud na č.l. 7 – 8 odsuzujícího rozsudku se s tímto vypořádal, když jakoukoliv možnost krajní nouze ve vztahu ke zpronevření finančních prostředků z advokátní úschovy odmítl. Touto formou obhajoby se rovněž zabýval i odvolací Městský soud v Praze pod sp. zn. 5 To 295/2012, který dovedl, že obžalovaný se nemůže dovolávat beztrestnosti svého jednání z důvodu krajní nouze. Situace, kdy dlužil mnoha lidem velmi vysoké částky si zřejmě navodil i zavinil zcela sám. Nad to není nevzdělaným prostáčkem bez zkušeností, je vysokoškolsky vzdělaný právník působící v advokacii, patří tedy k osobám, kteří vzděláním i kvalifikací jsou nejvíce způsobilí poradit si vydíráním, nepochybně si musel být vědom, že pokud by na něj byl činěn nezákonný nátlak, jakými zákonnými prostředky mu může čelit. Pokud se včas (tedy ještě před výběrem svěřených peněz) neobrátil na orgány činné v trestním řízení a naopak řešil své dluhy jejich zpronevřením, nečinil tak zjevně ze strachu před údajnými vyděrači, ale spíše ze snahy, aby nevyšly najevo jeho nezpochybnitelné machinace se svěřenými prostředky jiných osob. K tomu nalézací soud může pouze dodat, že proti obžalovanému jsou za obdobná jednání vedena trestní řízení u Okresního soudu v Teplicích (ve dvou senátech) a u Obvodního soudu pro Prahu 10.

Jednání obžalovaného naplňuje všechny znaky skutkové podstaty pokračujícího zločinu zpronevěry podle § 206 odstavec 1, 4 písm. b), d) trestního zákoníku, jak po stránce objektivní, tak subjektivní, neboť obviněný měl z titulu zprostředkování koupě bytu a vyvíjení činnosti za účelem změny druhu pozemků v k.ú. Holyně převzít do advokátní úschovy celkovou částku ve výši 3.359.141,- Kč. V písemných smlouvách byly upraveny podmínky, kdy a jak mají být tyto finanční prostředky použity. V obou případech nedošlo k vyplacení finančních prostředků ze strany schovatele, ačkoliv podmínky pro jejich vyplacení byly naplněny. Z obsahu smluv o úschově je zřejmé, že mezi obžalovaným a poškozenými byly uzavřeny smlouvy o zprostředkování, příp. obstarání věci, nikoliv smlouvy o půjčce. Tyto finanční prostředky byly obžalovanému svěřeny v rámci výkonu advokacie, přičemž dle § 16 odst. 1 věta první zákona o advokacii je advokát povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny. Je tedy osobou, která má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozeného ve smyslu § 206 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku. Škoda ve výši 3.359.141,- Kč je škodou značnou ve smyslu § 206 odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Ohledně pojmu „přisvojení“ platí, že pachatel se svěřenou věcí naloží v rozporu s účelem, k němuž mu byla cizí věc dána do dispozice, a to způsobem, který maří základní účel svěřeni, např. znemožňuje svěřiteli trvale navrátit věc jejímu původnímu určení, a přitom sobě nebo jinému obstará z této věci trvalý prospěch. Přisvojení je tedy takové nakládání pachatele s věcí, které má trvale vyloučit svěřitele z dispozice s věcí.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 39 tr. zákoníku a § 37 tr. zákoníku. V tomto případě společnosti škodlivém; soud shledal s ohledem na zájmy státu a ochranu vlastnictví věci svěřené advokátovi, vše s přihlédnutím k výši zpronevěřené částky, která hranici značné škody přesáhla více než 6x v částce 3.359.141,-Kč; že je uložení jiného než nepodmíněného trestu vyloučeno.

V tomto smyslu soud musel uložit trest souhrnný za sbíhající se trestné činy, neboť Obvodní soud pro Prahu 7 pod sp. zn. 24 T 157/2011 vyhlásil dne 25.5.2012 odsuzující rozsudek, kterým uznal obžalovaného Mgr. Petra Morávka rovněž vinným zločinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, 4 písm. b), d) tr. zákoníku a uložil mu nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 2 a půl roku a pro výkon tohoto trestu ho zařadil do věznice s dozorem. Dále jej zavázal povinností nahradit způsobenou škodu v částce 3.200.000,-Kč. Obžalovaný byl rovněž odsouzen za zpronevěru finanční částky svěřené do advokátní úschovy.

Soud postupem podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušil výše uvedený výrok o trestu uloženém obžalovanému rozsudkem dřívějším a uložil souhrnný trest v celkové výměře 4 roků odnětí svobody. Výměra trestu je odpovídající všem hlediskům rozhodným pro uložení trestu, a to zejména odkazem na celkovou vysokou škodu, kterou obžalovaný jako advokát, který měl chránit finanční prostředky klienta, způsobil.

Vzhledem k tomu, že obžalovaný dosud nebyl trestán a současně v tomto kontextu tedy nemohl být ani nikdy ve výkonu trestu odnětí svobody soud postupoval podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku a zařadil obžalovaného do věznice s dozorem, přestože by již vzhledem k výměře uloženého trestu měl být zařazen do věznice s ostrahou. Důvodem je přesvědčení soudu, že ve věznici s dozorem bude na něj lépe působeno, aby vedl řádný život, zejména v tom smyslu, že bude mít možnost být pracovní lépe zařazen a v tomto kontextu si uchová pracovní návyky a rovněž bude moci, byť i jen částečně, splácet způsobenou škodu.

Vzhledem k tomu, že obžalovaný se všech skutků, kterými spáchal souzené zločiny, dopustil v souvislosti s výkonem činnosti advokáta, soud považoval za nutné uložit mu i trest zákazu činnosti. Výkon advokacie je svobodným povoláním, neboť se jedná o specializovanou činnost, k níž je vyžadována speciální kvalifikace a splnění odborných a zejména morálních požadavků a současné vykonání odborné zkoušky a zápisu do seznamu osob oprávněných k výkonu advokacie vedeného u České advokátní komory. Vzhledem k tomu, že obžalovaný spáchal trestné činy právě v souvislosti s výkonem advokacie, uložil soud trest zákazu činnosti výkonu advokacie, a to na dobu 5 roků.

Ohledně rozhodnutí o náhradě škody se poškození řádně a včas se svým nárokem připojili v adhézním řízení proti obžalovanému. Vzhledem ke skutečnosti, že částka způsobené škody byla v hlavním líčení zcela

prokázána a obžalovaný se jí dopustil spácháním zločinu zpronevěry, soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozeným částku ve výši 2.459.141,-Kč.

Vzhledem k tomu, že soud ukládal trest souhrnný byl podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7, sp. zn. 24 T 157/2011 ze dne 25.5.2012 v právní moci 20.9.2012.

P o u ě e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Obvodnímu soudu pro Prahu 5, rozhodovat o něm bude Městský soud v Praze. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Práva podat odvolání nemohou využít ti, kteří se ho po vyhlášení rozhodnutí výslovně vzdali a nepřejí si, aby jej v jejich prospěch uplatnily osoby k tomu ze zákona oprávněné.

V Praze dne 12. listopadu 2012

Za správnost vyhotovení :
Šárka Javůrková

Mgr. Petr Hovorka, v.r.
předseda senátu